

BIBLICKÉ ÚKOLY 1977

Ústřední rada církve adventistů s.d.

Praha 2 - Vinohrady

Londýnská 30

BIBLICKÉ ÚKOLY 1977

I. čtvrtletí 1977

OBVINĚNÁ I OBHÁJENÁ BOŽÍ LÁSKA

ÚVOD

Člověk ani nemusí příliš dlouho žít, aby si uvědomil, že se světem to není nějak v pořádku, že a světě je příliš mnoho zla. Jakoby šlo o spor mezi štěstím a zármutkem, mezi dobrem a zlem. Některým lidem ve světě se život jeví jako nesmyslný, jako koloběh bez cíle.

V Písmu svatém dostává život smysl i význam. Bible začíná zjevením Boha — Stvořitele. Člověk není výsledkem pouhé náhody. Byl stvořen k Božímu obrazu, Bůh s ním má šlechetné záměry.

Písmo nám odhaluje skutečnost, že ve vesmíru vzniklo zlo odbojem jedné velmi vznešené bytosti, která byla u Božího trůnu.

V pozadí všeho lidského dění je zápas mezi Bohem a jeho zásadami spravedlnosti na jedné straně a mezi původcem hříchu a jeho zásadami nespravedlnosti na straně druhé. Boží vůle vyjádřená v jeho zákoně se projevuje láskou k Bohu a k bližním. Satanova vůle je vůlí padlého stvoření a projevuje se sobectvím. Vlastní „já“ je modlou. Pro své sobecké zájmy si podrobuje jiné.

Tyto dvě protichůdné zásady — láska a sobectví — bojují mezi sebou od první vzpoury a od pádu Adama a Evy.

V úkolech tohoto čtvrtletí se zaměříme na zápas, který se odehrává v pozadí a pod povrchem lidské existence.

Hospodin kraluje

Zákl. verš: Žalm 97,1—2

Pro mnohé lidi ve světě ztratil život smysl a význam. Na sta lidí se vymklo společenskému zařazení a chtějí žít primitivním a pudovým životem. Tisíce lidí se řídí hedonistickou filosofií, podle které se má člověk snažit jen o to, co mu poskytuje pozemskou radost a rozkoš. Proto chtějí žít sexuální bezuzdností a bezstarostným životem. Jiní se oddávají alkoholu nebo omamným drogám, aby se zbavili pocitu prázdnoty a nudy.

Znovu přichází ve světě ke slovu okultismus ve všech svých podobách, rozmáhá se astrologie a čarodějnictví, roste zájem o spiritismus. Temné stíny nukleární katastrofy lidstvo dosud děsí, sociální a politické nepokoje jsou na denním pořádku.

Proč tento temný přízrak ohrožuje lidský život? Písmo svaté nám dává odpověď. Dává nám jasný obraz o lidské situaci, o co jde v lidském životě a jaký záměr má Bůh se svými dětmi. Jestliže je Pán Bůh ústředním bodem všeho, pak zítřek má naději, protože křesťan vidí, jak skončí plán spasení. Víra v Boha dává životu význam a smysl.

Abychom při sledování zápasu mezi Bohem a původcem hříchu nezapomněli, o co jde, záměrem tohoto úkolu je připomenout si významné skutečnosti o Bohu Otci, Ježíši Kristu a Duchu svatém.

1. Oko víry

Co je základním předpokladem křesťanova pohledu na život? Žid 11,6

Víra v existenci osobního Boha, který je svrchovaným vládcem vesmíru, je jádrem křesťanské víry. V Bohu nachází křesťan svůj původ a plán i cíl života.

Jaké svědectví dává stvořený svět o existenci Boha? Řím 1,20; Žalm 19,2.

Kdo nejlépe zjevil charakter o existenci Boha? Jan 1,18; 14,8—9.

Příroda je poskvrněná hříchem, Spasitele vidělo osobně poměrně jen málo lidí. Co je tedy pro křesťana jediným spolehlivým zdrojem poznání Boha? Žid 1,1.2.

Bůh dal v Písmu dostatečný důkaz o své autoritě. Jeho existence, jeho charakter a pravdivost jeho slova apelují na náš rozum a jsou dostatečným svědectvím. Skutečný důkaz živého Boha není jen teorií. Spočívá v přesvědčení, které Bůh napsal do našich srdcí, osvětlil a vysvětlil svým slovem. Důkaz je ve stvořeném díle, které vidí oko osvětlené Duchem svatým.

2. Trojice v jednotě

Kterou pravdu o Bohu vyjádřil Pán Ježíš? Mat 28,19.

Boží trojjedinost není v Písmu vysvětlena. Je však pravdou, která je v životě důležitá pro pochopení plánu spasení.

Co je v Písmu psáno o Bohu-Otci? Jak se k němu máme přiblížit? 1 Tim 6,15.16; Mat 6,9.

Všechno, co lidé potřebují vědět o Bohu-Otci, bylo zjeveno v životě a charakteru jeho Syna.

Jak se o sobě vyjádřil Ježíš a jak dovolil lidem, aby jej oslovovali? Jan 8,58; 10,30; 20,28.

Kristus byl ve své podstatě Bohem v tom nejvyšším smyslu slova. Byl s Bohem od věčnosti, nade vším a poženáný na věky.

Která další božská osoba patří k Trojici? Mat 28,19.

Ve jménu těchto tří mocí nebeské Trojice — Otce, Syna i Ducha svatého — jsou pokřtěni všichni, kteří vírou přijímají Krista. Tyto moci budou spolupracovat s poslušnými kandidáty nebes v úsilí žít novým životem v Kristu.

3. Boží velikost

Které stránky Boží přirozenosti vynikají v těchto textech? Žalm 90,2; Jer 23,23.24; Iz 46,9.10.

Ať se nikdo nesnaží vysvětlovat Boha. Lidé nedokáží vysvětlit ani sami sebe, natož aby dokázali vysvětlit Všemohoucího. Žádné z našich slov nedokáže popsat jeho velikost a majestát.

Přemýšlej, jaký význam mají vyjmenované vlastnosti našeho Boha pro nás, kteří ho milujeme:

Bůh je a) věčný — Žalm 93,2

b) všemohoucí — Iz 40,26—31

c) všudypřítomný — Žalm 139,7—9

d) vševědoucí — 1 Sam 2,3

e) nemění se — Iz 40,8

Bůh, který vládne v nebesích, vidí konec od počátku. Vidí odkrytá všechna tajemství minulosti a budoucnosti. Přes bídu, temnotu a zkázu, kterou způsobil hřích, sleduje od počátku svoje záměry lásky a požehnání. „Oblak a mrákota je vůkol něho, spravedlnost a soud je základ trůnu jeho“ (Žalm 97,2). Obyvatelé vesmíru, věrní i nevěrní, to jednoho dne pochopí.

4. Bůh lásky

Co je podle slov apoštola základním rysem Božího charakteru? 1 Jan 4,16

Pro slovo „lásky“ má řečtina čtyři výrazy. Slovo v našem textu je „agape“, nejužívanější výraz pro lásku.

Agape znamená takovou lásku, která není nějakým povrchním citem, ale zásadním postojem. Hledá nejvyšší dobro pro milovanou osobu, ať už si to zaslouží nebo ne. Mat 5,44—48.

Jak se projevuje tato láska před celým vesmírem? 2 Moj 34,5—7.

Boží láska se snaží o nejvyšší dobro každé bytosti. Nej-

vyšší dobro však vyžaduje disciplínu, která odpovídá zájmům tvorstva.

Boží láska byla vyjádřená v Boží spravedlnosti i v Božím milosrdenství. Spravedlnost je základem jeho trůnu.

V kterém činu se projevila hloubka Boží lásky? 1 Jan 4,10.

5. Svatý Bůh — Iz 6,1—3

Svatost je rovněž základem Božího trůnu. Hřích je opakem svatosti. Hřích ukřižoval Syna Božího. Výraz „svatost“, kterým se Bůh popisuje, týká se jeho mravní jedinečnosti. Je prost zla. Jeho charakter je absolutní dokonalost, nekonečná čistota. Protože Bůh je svatý, jeho slovo je pravda. Jeho jednání s vesmírem je spravedlivé.

Jak zapůsobilo na Izaiáše poznání svatého Božího charakteru? Iz 6,5—8.

Rozdíl mezi slabou lidskou chválou, kterou byl prorok zvyklý dávat Stvořiteli a mezi chválou, kterou dávali Bohu andělé, vedla Izaiáše k údivu a pokoře. Na chvíli měl přednost chápat neposkvrněnou čistotu Hospodinova vznešeného charakteru. Ve světle této slávy jeho vlastní vnitřní poskvrněnost mu vyvstala v celé ohavnosti. Ošklivila se mu i jeho vlastní slova.

Jakou normu dal Bůh svým dětem? 1 Petr 1,15 16.

6. Zdroj života

Jak vysvětlil apoštol Pavel aténským pohanům původ země i lidstva? Sk 17,24.25.

Všechny stvořené bytosti žijí z Boží vůle a moci. Jsou závislé na Bohu. Od nejvyššího serafína až po nejmenší živou bytost je všechno syceno ze zdroje života.

Jak vyjadřuje Písmo naši závislost na Bohu? Sk 17,28.

Všechn život tedy pochází od Boha. Proto jen v souladu s ním můžeme najít pravý smysl svého bytí. Všechno jeho

stvoření je podmíněno přijmáním životodárné síly od Boha a žítím v souladu s jeho vůlí. Přestupovat Boží zákon ať už v oblasti tělesné, duševní nebo mravní, znamená narušovat soulad vesmíru a přivádět rozvrat a záhubu.

Jakou odpověď by měla dát svému Stvořiteli každá rozumná bytost? Zj 14,7.

Povinnost uctívat Boha se zakládá na skutečnosti, že Bůh je tvůrce. Pravá bohoslužba musí rozlišovat mezi Stvořitelem a stvořením. Na tuto skutečnost nesmíme zapomenout.

2. úkol — dne 8. ledna 1977

Dokonalá opatření

Zákl. verš: Mat 13,35

Bůh nezačal uvažovat o možnosti záchranu člověka až tenkrát, když Adam s Evou padli do hříchu. Laskavý Bůh se už před počátkem našeho času postaral o záchranu. Bylo to skryté Boží tajemství.

Plán vykoupení nebyl tedy dodatečně tvořen až po pádu Adama. Podle Božího záměru hřích neměl nikdy existovat, ale Bůh předvídal jeho možnost a učinil příslušné opatření. Jeho láska ke světu byla tak velká, že se zavázal dát svého jediného Syna, aby „každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“.

Vševědoucí Bůh všechny zásahy připravil tak, aby nebyl zaskočen důsledky hříchu a odboje. Rozumové bytosti měly mít příležitost pozorovat vývoj tragických dějin, aby mohly nestranně posoudit Boží jednání. Jen tak mohlo být zabezpečené štěstí a blaho všech stvořených bytostí. Protože Bůh

může přijmout jen službu lásky, věrnost jeho stvoření musí spočívat na přesvědčení o jeho spravedlivosti a dobrotě.

Písmo se na několika místech zmiňuje o rozhodnutích, která Bůh učinil ve věčnosti, když vznikal plán spasení. V dnešním úkolu chceme uvažovat o těchto textech.

1. Opatření spásy

Co je tím skrytým tajemstvím, o kterém mluví apoštol Pavel? Kdy ho Bůh připravil? 1 Kor 2,7; Ef 6,19

O spasení lidstva se jednalo v nebesích Smlouva milosti vznikla před založením světa. Existovala od věčnosti, a proto se jmenuje smlouvou věčnou.

Co chtěl dát Pán Bůh lidem v případě pádu do hříchu? 2 Tim 1,9.10.

Milost je Boží neomezená a všeobsáhlá láska vůči mužům a ženám, je to milostivý postoj vůči nám, nehodným hříšníkům. Milost je i Boží moc, která zachraňuje hříšníka od hříchu. Ale při přijímání milosti si málokdo vzpomene na utrpení, které způsobil hřích našemu Stvořiteli. Kristovo utrpení nezačalo a neskončilo tím, že vzal na sebe lidskou přirozenost. Kříž zjevuje našim otupeným smyslům jen málo z té bolesti, kdy v Kristově smrtelném zápasu trpělo celé nebe.

2. Beránek Boží

Které bylo to hlavní opatření v plánu spasení podle apoštola Pavla? 1 Petr 1,18–20.

U Božího trůnu nesmí být ani stopa po nějakém hříchu. Už před stvořením světa se v nebesích Otec se Synem dohodli, že kdyby člověk zhřešil, pak Kristus, který je jedno s Otcem, zaujme místo přestupníka a vytrpí spravedlivý trest, který po hříchu následuje.

Jak vyjadřuje apoštol Petr, že Kristova smrt nebyla jen nějakou náhodou? Sk 2,23.

Co se vyžadovalo od Krista jako zástupce člověka? Jan 1,14; Fil 2,5–7.

3. Život jen v Kristu — Kol 1,26.27

Zkušenost věřícího vyjádřená slovy „Kristus ve vás“, je možná za přítomnosti Ducha svatého. Jen za jeho působení dokáže člověk podřídit vůli svou vůli Kristově. Skrze Ducha svatého žije Kristus ve svých následovnicích.

Jaké opatření učinil Bůh, aby zlomil moc hříchu v našem životě? Jan 14,16–18.

S hříchem bojovat a nad ním zvítězit je možné jen za působení třetí božské osoby, která měla na učedníky přijít v neomezené síle. Duch svatý potvrzuje dílo, které vykonal Kristus. Pomáhá nám k čistotě srdce a skrze něj se věřící stává účastníkem božské přirozenosti. Kristus nám poslal Ducha svatého i proto, abychom přemohli všechny zděděné i navyklé sklony ke zlému a aby své církvi vštěpil svůj charakter.

Jaké rysy povahy rozvine Duch svatý v člověku, který se dá jím vést? Gal 5,22.23.

4. Předpověděná budoucnost

Jakou budoucnost předpověděl Bůh kajícím hříšníkům, kteří přijmou jeho plán? Tit 1,2.

V Kristu je život od věčnosti. Jan 1,4. Tento život člověk nevlastní. Může jej získat jen skrze Krista. Nemůže si jej zasloužit, dostává ho jedině jako dar, jestliže uvěří v Krista jako svého osobního spasitele. To je ta otevřená studnice života pro svět.

Co ještě čeká vykoupené podle Božího rozhodnutí? Mat 24,34.

Jaký bude konečný úděl původce hříchu, jeho andělů a jeho následovníků? Mat 25,41.

Lidé, kteří se odbojně postavili proti Bohu, budou z nebe vyloučeni. Boží čistota, svatost a mír by jim byly mukou. Boží sláva by jim byla spalujícím ohněm. Toužili po úniku z Boží přítomnosti a raději by přijali záhubu, jen aby byli skryti před tváří Toho, který zemřel, aby je vykoupil. Úděl těch, kteří Ježíše nepřijali, je zpečetěn jejich vlastní volbou. Dobrovolně se vyloučili z nebe, a Bůh přitom zůstal spravedlivý a milosrdný. Ze svého milosrdenství k vesmíru Bůh nakonec zničí ty, kteří zavrhlí jeho milost.

5. Působení Božího plánu

Co chtěl Pán Bůh zjevit rozumným bytostem vesmíru? Ef 3,10.11.

Bůh chtěl skrze svoji církev ukázat své záměry se světem. Padlým i nepadlým rozumovým bytostem má církev zjevovat moudrost dokonalých zákonů, na kterých spočívá Boží vláda.

Které nebeské bytosti podle apoštola Petra touží poznat Boží plán spasení? 1 Petra 1,10—12.

Plán spasení však měl širší a hlubší záměr než spásu člověka. Jen proto Kristus na naši zemi nepřišel. Ani proto ne, aby obyvatelé tohoto nepatrného světa poznali Boží zákon, jak jej nutno znát, ale přišel, aby před celým vesmírem obhlájl Boží charakter.

6. Boží cíl

Co bylo posledním cílem plánu spasení? Ef 1,4.10.

Obnova souladu vyžadovala, aby plán spasení sledoval čtyři hlavní cíle:

- a) obhájit obviněný charakter Boží, jeho zákon a vládu
- b) zabezpečit věrnost rozumových bytostí, které se nedaly strhnout k odboji

c) spasit všechny kající lidi

d) zničit původce hříchu, padlé anděle i nekající lidi a vykořenit následky hříchu.

Co budou vyznávat věrní i nevěrní v poslední části Božího soudu? Řím 14,10–12.

Kterým krásným obrazem nás Písmo povzbuzuje?
Zj 21,3–4.

3. úkol — dne 15. ledna 1977

Kořeny zla

Zákl. verš: Zj 5,13

V tomto úkolu si všimneme, že stvoření vesmíru a rozumných bytostí bylo založeno na souladu s Boží vládou a že všechno stvoření milovalo svého Stvořitele. Jenom jedna bytost se vzepřela Boží vládě a začala pochybovat o nutnosti žít pod Boží autoritou.

Každý člověk podléhá určité autoritě. I ve všedním každodenním životě vyhledává rozumný člověk dobrovolně významnou autoritu. Např. když vážně onemocní, podřídí se autoritě nejlepšího lékaře. V právních otázkách vyhledává právního odborníka.

Tak by to mělo být i v duchovním životě. Zde nejde o to, vyhnout se autoritě, jako spíše o to, pod kterou autoritou se můj život bude moci plně rozvinout.

Přednost patří té autoritě, která zaručí nejlepší rozvoj duševních, tělesných a duchovních schopností. To dokáže jen autorita, která se snaží o svrchované blaho každé bytosti. Takovou autoritou byla Boží vláda lásky, která povolala k životu všechno stvoření.

1. Dokonalý vesmír

Jaké svědectví vydává stvoření o Bohu? Řím 1,20: Žalm 19,1.

Každé stéblo trávy, každé poupě a rozvíjející se květ je znamením Boží lásky a měl by nás podněcovat k víře a důvěře v Boha.

Celá božská Trojice měla účast při stvoření vesmíru, ale kdo byl aktivním činitelem? Žid 1,1.2; Jan 1,1—3.10.14.

Co vše je stvořeno skrze Krista? Kol 1,16.

Proč byl stvořen vesmír? Zj 4,11.

Bohu se zalíbilo stvořit vesmír a živé bytosti. Chtěl, aby vesmír byl obydlen rozumnými bytostmi, schopnými ocenit jeho nekonečnou lásku a dokonalý charakter. Proto je stvořil.

2. Dokonalé stvořené bytosti

Jak vznikli andělé? Žalm 148,2.5.

Výraz „anděl“ pochází z řeckého slova a znamená „posel“.

Komu měli andělé sloužit podle Boží vůle? Žid 1,14, Žalm 91,11.

Andělé nacházejí radost v dávání: rozdávají lásku a neúnavně se starají o hříšné lidi. Nebeské bytosti se snaží získat lidská srdce a tomuto světu přinášejí světlo z věčných zdrojů. Trpělivou službou působí na lidského ducha, aby přivedli lidi do společenství s Kristem.

3. Člověk stvořený k obrazu Božímu

Které bytosti stvořil Bůh po stvoření andělů? Žid 2,6.7.

Před stvořením světa andělé už existovali. Byli vyšších schopností než lidé, jak je psáno v Žalmu 8,6.

Celé nebe s radostným zájmem sledovalo stvoření světa

a člověka. Lidské bytosti byly novým a zvláštním druhem. Záměrem Stvořitele bylo, aby zalidnili zemi.

Jak zní Boží rozhodnutí o stvoření člověka? 1 Moj 1,26.27.

Co znamená výraz „k obrazu Božímu“? Když Adam vyšel z rukou Stvořitele, nesl tělesně i duchovně podobu svého Tvůrce. Každá lidská bytost stvořená k obrazu Božímu je vybavená schopností příbuznou schopnostem Stvořitele: osobností, schopností myslet a podle toho jednat.

Jaký vztah mezi Stvořitelem a člověkem připouštělo stvoření k obrazu Božímu? Bude tento vztah na nové zemi obnoven? Zj 21,3; 22,3–4.

4. Dokonalý vztah

Čím se vyznačovala Boží vláda nad stvořenými bytostmi? Žalm 103,19; 89,15.

Před hříchem existovalo ovzduší lásky, které podněcovalo rozvoj všech schopností u rozumných bytostí. Láska k Bohu byla prvořadá a láska vzájemná byla nestranná.

Jaké právo dal Bůh každé z rozumných bytostí, které stvořil? 5 Moj 30,19.

Kde v bibli máme důkaz o tom, že život člověka byl podmíněn a že člověk neměl nesmrtelnost? 1 Moj 2,17; 1 Tim 6,16.

5. První odbojník

Mezi kterými rozumovými bytostmi vznikl hřích a vzpoura? 2 Petr 2,4.

Bible jasně učí, že Bůh není odpovědný za vznik hříchu, že v Boží vládě nebyla svévole nebo nějaký jiný nedostatek, který by dal podnět k odboji.

Odboj andělů se vyvinul z podnětu anděla Lucifera. Jaké bylo jeho původní postavení a charakter? Ez 28,12–15.

V Luciferovi tedy začalo zlo. On se vzbouřil proti Boží

vládě. Před svým pádem byl vynikajícím cherubem. Bůh jej stvořil dobrého a krásného.

6. Otevřená vzpoura

Co říká Písmo o příčině Luciferovy vzpoury? Ezech 28,17; Iz 14,13.14.

Původce hříchu padl, protože chtěl být rovný Bohu. Chtěl proniknout do Božích záměrů, z kterých byl vyloučen, protože jako stvořená bytost nemohl chápat moudrost nekonečného Boha. Byla to u něj pýcha, která ho zavedla k odboji.

Cím se podle slov Pána Ježíše provinil Lucifer už v nebi? Jan 8,44; 1 Jana 3,15.

Jaké následky měl otevřený boj Lucifera a jeho andělů proti Bohu? Zj 12,7–9.

Původce hříchu se domníval, že když svedl část nebeských andělů k odboji, že se mu podaří svést i jiné světy.

Závist je jeden z nejodpornějších rysů satanského charakteru. Stále se snaží o vyniknutí na úkor jiných. Závistivý člověk snižuje své bližní a nerad slyší chválu o někom jiném. Velký spor mezi Kristem a knížetem temnosti pokračuje v životě kolem nás.

4. úkol — dne 22 ledna 1977

Útok na Boží trůn

Zákl verš: Řím 9,20

V dnešním úkolu chceme uvažovat o hlavních námitkách Lucifera namířených proti Stvořiteli. V jistém smyslu jako-by se Bůh dostal před soud Luciferových obvinění.

Lucifer, andělé a obyvatelé jiných světů si neuvědomovali, že Bůh je na jejich útok připraven. Plán spasení byl skryt v Božím srdci. Boží tajemství počítalo s Boží odpovědí na námitky stvoření. Čas měl být dostatečnou příležitostí k tomu, aby zvědavý vesmír poznal působení zásad odhoje proti Boží vládě. Potom se Bůh měl plně zjevit v osobě Boha-Syna.

Kristus se snažil čtyři tisíce let o povznesení člověka. zatímco původce hříchu chtěl jeho ponižení a zkázu. Vesmír na to všechno hleděl. Potom přišel Kristus, aby jasně vložil plán spasení a představil Boží charakter.

1. Útok na Boží zákon a vládu

Jak Písmo definuje hřích? 1 Jan 3,4.

Znamená to snad, že hřích je jen náhodné přestoupení nějakého seznamu deseti pravidel? Žalm 40,9; Řím 2,17.18.

Cemu se rovná zákon? Čím skutečně zákon je?

Přestupníkům je nutno ukázat na Boží zákon jako na výraz Božího charakteru. Jako není možno odloučit sluneční světlo od slunce, tak není možno vysvětlit Boží zákon bez jeho autora, bez Boha. Hřích je protikladem Boží vůle.

Mohou dobré a spravedlivé zákony někoho zotročovat? 1 Jan 5,3; 5 Moj 10,12.13.

Co udělal Lucifer? Jaký byl jeho vztah k Božímu zákonu? 1 Jan 3,8.

2. Napadení Božího charakteru

Co udělal Lucifer mezi anděly, když zavrhl Boží zákon a vládu? Jan 8,44.

Původce hříchu se snažil zmást anděly lstivými důvody o Božích záměrech. Snažil se překroutit Boží slovo a postavit Boží vládu do falešného světla. Tvrdil, že Bůh nebyl spravedlivý, když obyvatelům nebe uložil zákony a pravidla, protože když vyžadoval poslušnost, šlo mu prý o vyvýšení

vlastní osoby. Původce hříchu prohlásil, že Stvořitel vyžadoval sebezapření od ostatních, ale sám se nijak nezapírá a nepřináší žádnou oběť.

Jak se díval Adam a Eva na svůj pád a koho obviňovali, když se jich Bůh ptal? 1 Moj 3,9—12.

Původce hříchu a jeho andělé svalovali jednomyslně vinu za svůj odboj na Krista. Tvrdili, že kdyby nebyli kritizováni, nebyli by se vzbouřili.

3. Snaha být nezávislý na Bohu — Iz 14,12—14

První hřích je snaha být na Bohu nezávislý, být si sám sobě bohem. Modloslužba vlastnímu „já“ je základem každého hříchu. Luciferovo obvinění zákona, vlády a Božího charakteru skrývalo před anděly jeho skutečný záměr: získat nezávislost na Boží svrchovanosti.

Kterou základní pravdu se snažil vštěpit Pán Bůh Izraelcům po celou dobu čtyřicetiletého padání many? 5 Moj 8,3.

Hřích je víc než jen porušení nějakého pravidla. Je to projev chytit být nezávislý na Bohu. Řím 14,23b.

Pravé pokání je víc než jen vyznání nějakého zlého skutku, je to znovupodřízení své vůle Bohu a touha být na něm závislý.

Jaký dokonalý příklad nám dal Ježíš v protikladu k Luciferovi? Jan 6,38.

4. Kritizování Boží milosti — Zach. 3,1—4

Toto vidění znázorňuje duchovní stav židovských zajatců, kteří se vrátili z babylónského zajetí. Kněz ve zmazaném rouše představuje židovský národ v jeho hříšném stavu. Žádá milost. Původce hříchu je zobrazen jako odpůrce Božího milosrdenství vůči hříšnému národu. Vidění představuje Luciferovo tvrzení, že spravedlnost a milost se nedají sloučit, že chce-li být Bůh čestný, nemůže projevit milost a odpuštění.

Jak se tento problém jevil v biblických dějinách při jiných příležitostech? Juda 9; Zj 12,10.

Na začátku velkého sporu satan prohlásil, že není možné poslouchat Boží zákon, že spravedlnost se neslučuje s milostí a že v případě přestoupení zákona není možné, aby hříšník dosáhl odpuštění. Satan tvrdil, že každý hřích musí být potrestán. A kdyby neměl být potrestán, pak Bůh není Bohem pravdy a spravedlnosti. Protože za svou vzpouru byl vyloučen z nebe, tvrdil, že lidé po svém pádu musí být také navždy vyloučeni z Boží přízně. Tvrdil, že Bůh nemůže být vůči hříšníkovi spravedlivý i milosrdný.

Jaká je Boží odpověď na toto obvinění? Řím 3,23—26.

5. Popírání Kristovy autority

Čím se odvážil původce hříchu pokoušet Božího Syna? Mat 4,8,9.

Původce hříchu zhřešil v nebi tím, že se chtěl vyvýšit nad Syna Božího. Když satan poznal Boží záměr, záviděl Kristu a žárlil na něj, protože se Otec neradil s ním o stvoření člověka.

Kdo se postavil v čele věrných andělů proti Luciferovi a jeho zástupům? Zj 12,7—9.

Kdy se původce hříchu plnou zlobou obořil na Krista? Luk 22,53.

Bůh rozdává své dary jak ráčí. Podle Boží vůle někteří pracují v jednom odvětví, jiní v druhém — všichni však pod vedením téhož Ducha. Uznání tohoto plánu bude obranou proti pýše, závidivosti a boji mezi sebou.

6. Bůh čelí odboji

Proč se zdá být Boží rozhodnutí o satanovi a jeho odbojných andělech tajemné? Zj 12,9.

Mnohá tajemství zůstávají dosud nezjevena. Je toho hodně, co pokládáme za pravdu, ale přesto to zůstává pro lidi

nevysvětlitelným tajemstvím. Tajemná se zdají být i některá Boží rozhodnutí. Proto potřebujeme víru a důvěru v Boží vládu.

I když bylo rozhodnuto, že původce hříchu nesmí zůstat v nebi, Boží nekonečná moudrost ho nezničila. Přestože Bůh přijímá jen službu z lásky, věrnost jeho stvoření musí spočívat na přesvědčení o jeho spravedlnosti a dobrotě. Protože obyvatelé nebes nebyli připraveni pochopit důsledky hříchu, nebyli by mohli vidět ve zničení Lucifera spravedlnost a milosrdenství. Kdyby byl satan okamžitě zničen, byli by Bohu sloužili spíše ze strachu nežli z lásky.

Víra je důvěra v Boha, že nás miluje a nejlépe ví, co nám slouží k dobrému.

5. úkol — dne 29. ledna 1977

Zásady spravedlnosti

Zákl. verš: 1 Jan 5,3

Zákon je symbolem bezpečnosti, stability, věrnosti, jednoty, rovnosti. Bezzákonnost znamená chaos. Svět je založen na zákonu; i vesmír se řídí zákony. Narušení těchto zákonů by znamenalo zničení Božího stvoření. Každá část stvoření souvisí s další částí, a co se děje na jednom místě, odráží se na druhém konci vesmíru. To je univerzální zákon. Veškeré stvoření musí být ovládnuto zákony. Dva protichůdné zákony by způsobily katastrofu.

Právě tak, jako protichůdné zákony v přírodě by vedly k fyzické katastrofě, tak i rozporné zákony ve světě mrav-

nosti by způsobily mravní anarchii. V dnešním úkole chceme uvažovat o Božím zákoně a zásadách spravedlnosti, o vlastnostech Božího zákona a jeho nutnosti pro lidské štěstí.

Věřící lidé, kteří se hlásí ke Kristu a přitom pohrdají Božím mravním zákonem a proroctvím, nejsou na tom o nic lépe než nevěřící Židé. Nemohou vést lidi k pokání, protože jim nemohou vysvětlit, z čeho se mají kát. Hříšník by se mohl ptát: „Co je hřích?“ Ti věřící, kteří uznávají závaznost Božího zákona, mohou odpovědět: „Hřích je přestoupení zákona.“ To potvrzuje i apoštol Pavel slovy: „Hřích jsem nepoznal než skrze zákon.“ Jen ti věřící, kteří uznávají stálcu platnost Božího zákona, mohou vysvětlit, co je smíření.

1. Přírodní zákony

Kterou autoritou je řízena naše země? Žalm 119,90.91.

Všechno v přírodě je řízeno zákony, ať se jedná o nepatrný prášek nebo daleké světy.

Kdo dal zákony přírodě a celému vesmíru? Kol 1,17; Žid 1,3.

Boží ruka neustále vede naši planetu. Boží moc stále působící ji udržuje v chodu.

Jakou otázku čteme v Písmu v souvislosti se stvořením? Iz 40,26—29.

Bůh jako svrchovaný vládce vesmíru neřídí jen živé bytosti, ale i všechny pohyb v přírodě. Všechno živé i neživé je ovládáno zákony, které nemůžeme přehlížet. Na nic, co Bůh stvořil, nezapomíná.

2. Boží vůle jako zákon — Mat 6,10

Zatímco příroda je řízena přírodními zákony, jedině člověku jako rozumové bytosti, byl dán ještě zákon mravní. Jedině člověku jako koruně stvoření dal Bůh možnost uvědomit si posvátné požadavky Božího mravního zákona. Člo-

věk má pochopit, že tento zákon je nejen svatý, ale i spravedlivý a dobrý. Člověk se má podřítit tomuto zákonu. Bůh však nikoho nenutí k poslušnosti, člověk zůstává svobodnou mravní bytostí.

Výraz „jedině člověku“ z předešlého odstavce se týká jen naší planety. Jen na ní je člověk jediným stvořením zodpovědným před mravním zákonem. Rozumové bytosti jinde ve vesmíru jsou také mravně zodpovědné.

Jak se dívají věrní andělé na Boží vůli vyjádřenou v Božích přikázáních? Žalm 103,20.

Co říká Písmo o trvání Boha i jeho vůle? Žalm 90,2.

Mladého člověka ohrožují mnohá pokušení a svody. Jedinou bezpečnou cestou k získání šťastného života na této zemi, jakož i života věčného je žít v přísném souladu se zásadami Božích zákonů. Cesta poslušnosti je jedinou cestou, která vede k nebi.

3. Základní zásady víry

Na kterých dvou základních zásadách spočívá podle slov Pána Ježíše celý Starý zákon, tj. „zákon i proroci“? Mat 22,37—40.

Před vznikem zla vládl v celém vesmíru mír a radost. Všechno bylo v dokonalém souladu s vůlí Stvořitele. Na prvním místě byla láska k Bohu a láska vzájemná byla spravedlivá.

Zákon vydaný na Sinaji byl vyjádřením zásady lásky. Jak byli stvořeni naši první rodiče? V čem se měl projevit jejich charakter? 1 Moj 1,26,27; 1 Jan 4,16.

Jaký měl být Adamův postoj vůči každému Božsmu přikázání z hlediska zásad vyjádřených apoštolem Pavlem u Řím 13,8—10?

Nikdo nemůže milovat Boha čistou láskou, jestli také nemiluje svého bratra. To nezískáme pouhou snahou milovat jiné. Potřebujeme mít Kristovu lásku v srdci. Když nás

ovládne Kristus, láska v nás prýští samočinně. Vnitřní pohnutka pomoci jiným a být ku požehnání, vede k dokonalosti křesťanského charakteru.

4. Člověk poznává svou povinnost

Co žádá žalmista od Stvořitele? Žalm 119,73.

Boží zákon existoval před stvořením člověka. Poslouchali ho andělé. Satan padl, protože přestoupil zásady Boží vlády. Po stvoření Adama a Evy Bůh zjevil svůj zákon i člověku.

Ježíšova láska v člověku zapudí každou nenávist, sobectví a závist. Zákon Hospodinův je dokonalý, občerstvující duši. Touhy poslušného člověka směřují k Bohu. Kdo hledí na Krista, ten je inspirován ke vzájemné službě. V jeho životě není pak místa pro neshody a boje.

5. Dokonalý zákon — Žalm 119,96

Mravní zákon je odrazem charakteru jeho autora. Zkoumejme následující texty Písma a porovnejme vlastnosti Božího charakteru s popisem zákona.

Bůh

- a) 1 Petra 1,16
- b) Zjev 15,3
- c) Žalm 25,8
- d) Žalm 11,7
- e) 1 Jana 4,8

- f) Mat 5,48
- g) Žalm 90,2

Mravní zákon

- a) Řím 7,12
- b) Řím 7,12; 1 Jana 5,3
- c) Řím 7,12
- d) Žalm 119,172
- e) Mat 22,36--40
Řím 13,8—10
- f) Žalm 19,8
- g) Žalm 111,7.8

Pán nebes slíbil požehnání těm, kteří zachovávají Boží přikázání. Chceme být zde na zemi jako věrný Boží lid, nebo Boží zákon pošlapeme a prohlásíme jej za neplatný? Kdyby byl chtěl, mohl Bůh svůj zákon zrušit sám. V zákonu každá část patří k charakteru věčného Boha.

6. Poslušnost — tajemství štěstí

Co mělo být tajemstvím pravého a trvalého štěstí Izraele? Iz 48,18.

Kdyby se v každodenním životě uplatňovaly zásady lásky, vedlo by to i k respektování autority zákona. Vedlo by to člověka k tomu, aby konal všechno, co slouží zdraví, štěstí a blahu bližních.

Kdyby lidé milovali Boha nade vše, pak by měl Bůh první místo v jejich životě. Byl by uctíván v duchu a pravdě. Všechno, co Bůh považuje za svaté, bylo by v úctě i u člověka.

K jakému závěru došel Šalomoun, když marně toužil po štěstí? Kaz 12,13.

Poslušnost Božích zákonů je důležitá nejen pro naše spasení, ale i pro štěstí všech, s kterými žijeme. „Pokoj mnohý těm, kteří milují zákon tvůj. Nemají nic, na čem by padli.“

6. úkol — den 5. února 1977

Zbloudilý svět

Zákl. verš: Řím 8,7

Vyhnáním Lucifera a jeho andělů z nebe přenesl se spor o Boží zákon a jeho autoritu na naši zemi. Pád Adama a

Evý byl významným vítězstvím původce hříchu. On totiž tvrdil, že Boží zákon je svévolný a že jej není možno zachovávat. Lidská mysl porušená hříchem se podobá myšlení Lucifera. Chce být nezávislá na Boží vůli. Od stvoření člověka až k dnešku probíhá velký spor, zda je nutné poslouchat Boží zákon.

Následky zavrnutí Boží vlády se projevily i tím, že člověk na Boha zapomněl, stal se hrubým a zacházel nelidsky se svým bližním. Po několika staletích padl do hlubokého mravního ponížení. Povoláním Abraháma a Izraele začíná Bůh organizovaným způsobem zjevovat dobrotu a prospěšnost své vlády.

1. Pád člověka

Jak byl člověk sveden k odboji proti Bohu? Řím 5,12.

Pro který první chybný krok připravil původce hříchu prostřednictvím hada zvláštní ovzduší? 1 Moj 3,1—7.

Adam povolil pokušení a upadl do hříchu. Tím popřel samého Boha, protože odmítl zákon jeho vlády.

2. Kain a Ábel

Kdo dal podnět k zavraždění Ábela? 1 Jana 3,12.

Která okolnost vyvolala u Kaina hněv proti Ábelovi? 1 Moj 4,2—5.

Jak byl Kain potrestán? Co sledoval Pán Bůh tím, že ušetřil jeho život? 1 Moj 4,11—15.

3. Před potopou

Jak se lidé před potopou snažili zbavit závazků vůči Bohu? Řím 1,21.

Která okolnost působila také na rozšíření propasti mezi Bohem a člověkem? 1 Moj 6,1.2.

Setovi synové vábeni krásou Kainových dcer vstupovali

s nimi v manželské svazky. To se Bohu nelíbilo. Společováním s nevěřícími se jim stávali podobní. Přehlíželi sedmé přikázání a brali si ženy ze všech, které si vyvolili. Hřích se na zemi rozšířil jako malomocenství.

Jaké následky přineslo vyloučení Boha ze života lidí v době před potopou? Luk 17,26.27; 1 Moj 6,5.11.

Jaké poselství oznamoval Noé tomuto hříšnému pokolení a s jakým úspěchem? 2 Petra 2,5.

4. Babylónská věž

Kam až se odstěhovala jedna skupina Noemových potomků? 1 Moj 11,1.2.

Které poučení dané původně Adamovi dal Bůh znovu Noemovi? 1 Moj 1,28; 9,1.

Co se rozhodli udělat obyvatelé země Sinear proti Božímu plánu? Co chtěli zřídít? 1 Moj 11,3.4; 10,8—10.

Zřízení prvního světového království v Babylóně se jeví jako první organizovaný pokus zbavit se Boží vlády a autority. Přestože zprávy o tom jsou jen velmi stručné, je přesto jasné, že rozhodnutí vystavět si město a věž bylo v rozporu s Božím příkazem naplnit celou zemi. Hřích nebyl v tom, že si lidé chtěli vystavět nějaké město, ale že zavrhl Boha, který dal příkaz rozšířit se po celé zemi.

5. Sodoma

Co Bůh dovolí, jestli lidé sledují tvrdošijně svoje vlastní záměry? Řím 1,28.

Člověk při prosazování své nezávislosti na Bohu si myslí, že získá větší svobodu. Dlouhé dějiny hříchu nám však dokazují základní pravdu, že když člověk neuctívá toho, který je nad ním, bude uctívat to, co je pod ním. Sodoma je ukázkou hloubky mravního úpadku a ponížení, do kterého může až člověk klesnout, když jeho vlastní „já“ se stane středem života.

Co způsobilo, že obyvatelé Sodomy klesli do takové nemravnosti? Ez 16,49.50.

Jak se lidé chovají, když Bůh hned nepotrestá jejich hříchy? Kaz 8,11.

Jaké varování chtěl dát Bůh lidem zničením Sodomy? Juda 7; 2 Petr 2,6.

6. Abrahám a Izrael — 1 Moj 12,1—3

Bůh nakonec zanechal tvrdošíjné přestupníky jejich vlastním zlým cestám a vyvolil si Abraháma z rodu Sema a ustanovil jej opatrovníkem svého zákona pro budoucí pokolení.

Čím měl být starý Izrael podle Boží vůle? 2 Moj 19,5.6.

Co svěřil Hospodin tomuto národu? Řím 3,1.2.

Co měl Izrael jako Boží nástroj nabídnout světu? Jan 4,22.

Čím se měl stát Boží chrám v Izraeli? Iz 56,6.7.

Jenom živá víra v Krista jako osobního Spasitele nám může pomoci k tomu, aby skeptický svět pocítil náš vliv. Chceme-li zachránit hříšníky z dravého proudu, pak naše nohy musí stát pevně na skále, kterou je Ježíš Kristus.

7. úkol — dne 12. února 1977

Spravedlnost vyvyšuje národ

Zákl. verš. Příklad 16,12

V dějinách i v proroctvích Písma je líčen odvěký spor mezi pravdou a bludem. Tento spor dosud pokračuje.

V 19. stol. př. Kr. se Asýrie objevuje poprvé ve světovém

děni. Asýrie se stala jedním z největších národů starověku, pomocí které se původce hříchu snažil uskutečnit ovládnutí světa. Asýrie uskutečňovala satanské zásady. Lidé i celý vesmír viděli, jak se projevuje národ, který zavrhl Boží zákony.

Prostřednictvím proroka Jonáše chtěl Pán Bůh zachránit obyvatele Ninive před satanskými svody. Dal jim příležitost, aby poznali zásady spravedlnosti. Když přesto neposlechli, tak nakonec Bůh ponížil tento národ a úplně ho zničil. Pýcha a pád Asýrie jsou nám ponaučením. Dnes budeme uvažovat o varovném napomenutí, které Asýrie obdržela od Boha.

1. Boží zájem o národy

Proč poslal Pán Bůh Jonáše do Ninive? Jonáš 1,1.2.

Jaký byl duchovní život obyvatel tohoto města? Jon 1,2; 3,8; 4,11.

Situace v Ninive se začíná podobat situaci předpotopního světa. Sobectví lidí provázelo namnoze přestupování Božího zákona. Protože se ale alespoň trochu drželi zásad spravedlnosti, poslal jim Bůh proroka, aby obyvatele města varoval před nadcházejícím soudem. Jonáš měl vyburcovat lid, aby si uvědomil svůj hrozný duchovní stav.

Jak se později apoštol Pavel dovolával stále živého mravního cítění pohanů? Skut 17,30.31.

2. Kazatel

Kolikrát Bůh žádal Jonáše, aby šel s Božím poselstvím do Ninive? Proč se prorok zdráhal? Jon 3,1.2.

Co se stalo, když na Jonášovo kázání Duch Boží přesvědčil lidi o hříchu? Jon 3,5—9; Mat 12,41.

Jaká byla Boží odpověď na pokání Asýrie? Jon 3,10.

Jak Jonáš nesprávně představil Boží charakter? Jon 4,1—11.

3. Nerozvážnost spojenectví s pohany — Iz 8,10

Co chtěl Pán Bůh udělat, aby ujistil Achaze, že ochrání Judsko před nepřáteli? Jaká byla odpověď? Iz 7,10—12.

Kterým činem se Achaz rozhodl vyřešit svůj problém raději, než by důvěřoval všemohoucímu Bohu? 2 Král 16,7—9.

Achaz se dopustil vážného omylu, když navázal spojenectví s Asýrií. Vlády obou zemí byly založeny na zcela opačných zásadách. Judsko spočívalo na zásadách Božího zákona. Bůh byl ústředním bodem každého věřícího. Kdežto v Asýrii bylo vlastní „já“ božstvím a mezi lidmi vzájemně se projevovala krutost.

Jakou důležitou radu dal prorok Achazovi a jeho lidu místo spoléhání na spojenectví s Asýrií? Iz 8,12.13.

4. Národy pod Božím dohledem

Která zásada měla být rozhodující v občanském životě Izraele? 5 Moj 28,1.

Podle slov textu Řím 13,1 jsou vlády zřízené pro blaho a štěstí lidského života. Vládní moc má zaručit spořádaný společenský život, který nakonec vyplývá z požadavků Božího zákona: Cti svého otce i matku, nezabíjej, nesmilni, nekraď, nevydávej falešné svědectví, nežádej dům, manželku nebo jiné vlastnictví tvého bližního.

Vlády nemusí znát Stvořitele, přece však jsou odpovědné za uplatňování zásad spravedlnosti ve vlastním národě a za čestné vztahy k jiným národům. Přestupování zásad správných vztahů člověka k člověku je setbou vlastní záhuby. Takový je odkaz dějin.

Co Pán Bůh dopustil, když Achaz a jeho národ nedůvěřovali Bohu? Iz 8,7.8.

I přesto, že Bůh dopustil vpád Asýrie, aby pokáral hříšné Judsko, co ve skutečnosti podnítilo Asyřany ke vpádu? Iz 10,7—14.

5. Bůh v Izraeli

Proč Ezechiáš věřil, že Asýrie si Judsko nepodmaní?
2 Par 32,7.8.

Asi sto let před těmito událostmi projevil Bůh asyrskému národu velikou milost v kázání proroka Jonáše. Od té doby se však Asýrie odvrátila od Boha a snažila se ovládnout Judsko, zbytek Božího lidu.

Jaké vychloubačné poselství zaslal Senacherib do Palestiny, aby zastrašil lid a ovládl ho? Iz 36,18—20.

Co bylo jádrem Ezechiášovy modlitby, když Senacheribův dopis přečetl před Hospodinem? Iz 37,19.20.

Jakou odpověď dal Pán Bůh skrze proroka Izaiáše a skrze anděla? Iz 37,33.

6. Pýcha a pád — Přisl 16,18; Luk 14,11

Jak se projevovala samolibost Asyřanů za stopadesát let po Jonášově působení? Sof 2,15.

Který výrok Pán Bůh třikrát připomíná a proč? Nahum 1,2.3.

Jaká měla být konečná záhuba Asyřanů a jejich hlavního města? Nah 1,8.14.

Asýrie se tak velmi podobala sčevědomému duchu sata-
na, že výrok o jejím konečném zničení je předobrazem ko-
nečného vyhlazení hříchu. Hřích už nikdy nepovstane, pro-
tože prověřené Boží stvoření se už nikdy neodvrátí od Toho,
jehož charakter se projevil jako nevystižitelná láska a ne-
konečná moudrost.

Jak popisuje prorok Nahum boj o Ninive? Nah 2,1—4.

V roce 612 př. Kr. spojené armády Nabopolazara a Kya-
xaresa, králů Babylóna a Médska, napadly Ninive. Po třech
měsících obléhání město padlo. Čas milosti pro Asýrii
skončil.

Vznik a pád mocností

Zákl. verš: Iz 46,9.10

Národy, které jsou v Písmu často vyznačované symboly divokých zvířat, nevznikají nebo nezanikají pro svou udatnost nebo slabost. Písmo nám říká, že jejich trvání, rozvoj nebo pád souvisí s jejich mravním životem. Buď se řídí zásadami Božího zákona, nebo jej přestupují.

V dnešním úkole se budeme učit o událostech z knihy Daniele. Poznáme, jak se Babylón stavěl k Božímu zákonu. Bylo to podobné jako u Asýrie. Občas Boží vládu uznávali, ale nakonec zavrhli Boží zásady.

Při čtení knihy Daniele si můžeme oživit dějiny všech uváděných království. Sledujme tehdejší státníky, vlády a jejich mocné armády. Všimněme si, jak Bůh snižoval lidskou pýchu a v nic obracel slávu člověka. Bůh zde vyniká jako jediný vládce, který nastoluje a sesazuje panovníky. Bůh se nám zjevuje jako král vesmíru, který jednou nastolí svoje věčné království. On je ten živý vládce přítomnosti i budoucnosti. Ze čtení knihy Daniele pochopíme, jak je člověk křehký a pomíjitelný ve všem tom marném shonu po slávě.

1. Bůh na nebesích — Dan 2,28

Co bylo podstatou snu krále Nabuchodonozora, který mu uměl připomenout a vyložit pouze Boží prorok? Dan 2,31—35.

Uveď Danielův stručný a srozumitelný výklad snu! Dan 2,36—45.

Obraz, který viděl král ve snu, znázorňoval čtyři světová

království. Babylón, Médsko-Persii, Řecko a Řím. Po rozpadu Římské říše mají být nakonec zničena všechna lidská království a na zemi má být nastolena Boží vláda. Ve stručném prorockém náčrtu jsme informováni o výsledku velkého sporu mezi zásadami spravedlnosti a zla, mezi Bohem a satanem. Je to boj, který se odehrává na pozadí politického dění.

Jak byly tyto čtyři mocnosti Danielovi zobrazeny později? Dan 7,1—7.15—18.23—24.

2. Věrnost Bohu

K čemu se rozhodl Daniel a jeho přátelé, když měli jíst jídlo z královského stolu? Dan 1,8.

Na začátku Danielova pobytu v zajetí dostali úředníci babylónského dvora pro Danielovu věrnost pěkný příklad věrnosti k Božímu zákonu. Zatímco ostatní zajatci z Judska zřejmě zapřeli svoji víru, Daniel a jeho druhové se rozhodli nedotknout se královského pokrmu.

Jaký návrh dal Daniel správci, který měl nad nimi dohled? Dan 1,11—16.

Jaký úspěch dosáhli tito mladí lidé při svém studiu v Babylóně? Dan 1,70—20.

3. Obhájená poslušnost

Kterou satanskou zásadu projevil Nabuchodonozor ve svém příkazu vůči třem židovským mládencům? Dan 3,14.15.

Násilí je poslední útočiště každého falešného náboženství. Zpočátku se snaží získat lidi nádherou, jako když babylónský král chtěl lidi získat hudbou a vnější okázalostí. A tam, kde tyto prostředky nepomáhají, má lidi donutit k poslušnosti strach ze smrti v ohnivé peci.

Jaký to mělo význam, že král dal zhotovit zlatý obraz a přikázal, aby ho uctivali? Dan 3,1—6.

Jak věrní mládenci uctili pravého Boha? Co udělal na konec i sám král? Dan 3,19—29.

4. Dočasní vládcové

Kdo je jediným svrchovaným vládcem, který uskutečňuje svoje záměry? Dan 3,33.

Původce hříchu se zmocnil světa a dodnes se ho snaží ovládat. Bůh, který je právoplatným vládcem, mu dovo-luje určitou působnost, aby se ukázalo ovoce jeho satan-ských zásad. Na druhé straně ale Bůh brzdí satanovu moc svými božskými zásahy, aby lidstvo nebylo úplně zničeno. Bůh vládne i tím, že za určitých okolností jasně zjevuje zásady své spravedlnosti.

Jak Pán Bůh znázornil Nabuchodonozorovi tajemství úspěchu? Dan 4,19–27.

5. Následky sebepovyšování

Který satanský rys se stal nakonec hlavním projevem ba-hylónské říše? Iz 47,1.7.8.

Jak se ve své pýše projevil Babilón vůči Bohu? Jer 50,29.

Jak se projevoval Babilón vůči lidem? Iz 14,4–6; Aba-ruk 2,12.

V tomto popisu nevidíme Babilón jako okrasu království (Iz 13,19), ale jako pyšnou tyranskou a krutou moc lva s vlastnostmi ďábla, který obchází, koho by sežral (1 Petr 5,8).

Co se snažil Bůh učinit obyvatelům Babilóna, i když byli ovládnuti původcem hříchu? Jer 51,9.

6. Následky zločinnosti

Který skutek Baltazara byl posledním bezbožným činem Babilóna? Dan 5,23.

Které nádoby nechal král použít? Dan 5,1–4.

Pán Bůh chtěl naučit lidi v Babilóně, aby měli v úctě jeho zákon. Ale protože lidé byli tvrdého srdce, vynesl nad nimi neodvolatelný rozsudek. Baltazar padl a jeho království přešlo do jiných rukou.

Který Boží zásah změnil rouhavcu zábavu ve zděšení?
Dan 5,5—9.

Co připomenul Daniel králi dřív, než začal vysvětlovat
neznámá slova? Jaké poučení si z toho měl král vzít? Dan
5,18—24.

Jaký význam měla neznámá slova na zdi? Dan 5,25—28.

9. úkol — dne 26. února 1977

Věrný Boží lid

Zákl. verš. Iz 55,9

Rozptýlení Židů nastalo asyrským zajetím severního království (8. st. př. Kr.) a babylónským zajetím jižního království (6. st. př. Kr.) a pokračovalo i v řeckém období. Židé se dostali do mnohých částí řeckého světa. Odhaduje se, že v 1. st. př. Kr. v říši Římské bylo celkem 55 miliónů obyvatel a z toho čtyři a půl miliónů Židů. V Palestině žilo jen asi milión Židů. Tak se podle prorockého slova dostali Židé do všech končin říše.

Kdekoli se Židé usadili, zřizovali synagógy a kde se sešlo aspoň deset mužů, bylo shromáždění. V období mezi Starým a Novým zákonem bylo Písmo Starého zákona přeloženo do řečtiny.

Mezi rokem 50 př. Kr. a 70 po Kr. se do židovských synagóg hrnulo mnoho pohanů. Stará pohanská náboženství ztrácela totiž svůj vliv. V důsledku toho mnozí pohané, kteří navštěvovali synagógy, snadno přijímali křesťanství.

1. Bůh chrání

Jaký to byl plán, který připravili proti Danielovi jeho nepřátelé a který přitom lichotil králi Dariovi? Dan 6,4—15.

V tomto spiknutí měl původce hříchu prvořadou úlohu. Daniel zastával v království důležitý úřad. Padlí andělé se báli, aby jeho působení neoslabilo jejich vliv na vládce. Proto připravili plán na zničení Daniele.

Co předpověděl Bůh o Cýrovi asi 150 let před jeho dobytím Babylóna? Iz 44,28; 45,1—5.13.

Jaké nařízení vydal král Cýrus jako splnění Izaiášova proroctví? Ezdr. 1,1—4.

2. Bůh pečuje

Jak se snažili Samaritáni překazit Židům stavbu chrámu? Ezdr. 4,4.5.

Jak reagoval Daniel na protivenství, které vzniklo při návratu lidu? Dan 10,2.3.

Jaká byla odpověď anděla Gabriela na Danielovy vroucí modlitby? Dan 10,12.13.

Za scénou působily nadpřirozené síly. Zatímco se původce hříchu snažil ovlivnit nejvyšší kruhy v Médskoperském království, aby se k Božímu lidu chovaly nepřátelsky, Boží andělé působili ve prospěch zajatých. Byl to boj, o který se zajímalo celé nebe. Prorok Daniel nám odhaluje tento mocný zápas s mocnostmi temnosti. Sám Kristus přišel Gabrielovi na pomoc.

Modlitba hýbe ramenem Všemohoucího. Odvěký Tvůrce, který určuje hvězdám jejich dráhu, kterého slovo ovládá vlny hlubokých vod, pomůže svému lidu, když k němu bude volat. On zadrží moc původce hříchu, pokud svět nedostane poslední výstrahu a dobro nezvítězí nad zlem.

3. Bůh vládne

Prostřednictvím koho připravil Bůh Židům záchranu v kritické chvíli? Ester 4,14—17.

Jaký zákeřný plán připravil vysoký úředník krále Ahasvera a proč? Ester 3,5.6.8—11.13.

Jak byl Izrael ušetřen před záhubou? Ester 7,1—6.10; 8,4—8.

4. Výnosy a proroctví

Kteří králové vydali výnosy o obnově židovského státu? Ezdr 6,14.

Jaký další příkaz vydal král Darius? Ezdr 6,6—13.

Jaká práva získali Izraelci za vlády krále Artaxerxa I.? Ezdr 7,13.14.24—26.

Koho poslal Artaxerxes do Judska po třinácti letech na přestavbu Jeruzaléma? Neh 2,1—8.

Ve své práci musíme kouti železo, dokud je žhavé. Formalé, líné a nerozhodné jednání neprospěje. Musíme být připraveni v každém čase. Váhavostí a odkládáním ztrácíme mnoho dobrých příležitostí.

5. Pokračování proroctví

Která světová říše přišla na jeviště dějin po Médsko-Persii? Dan 2,39; 7,6.

Jak byla popsána v jiném vidění? Co představoval „velký roh“ a co „čtyři jiné rohy“? Dan 8,5—8.21.22.

I když se původce hříchu snažil znehodnotit pravou víru rozmachem řecké kultury, Bůh měl situaci ve svých rukách. Řečtina se stala světovým jazykem v oblastech Středozemního moře a pomohla k rozšíření Písma. Bůh připravoval svět na příchod a rozmach křesťanství. Složitě děje lidských událostí jsou pod Božím dohledem.

6. Řím a Boží lid

Které světové království nastoupilo po Řecku? Jaké rysy jsou příznačné pro tuto mocnost? Dan 2,40; 7,7.

Kterou zemi dobyl Řím pod symbolem malého rohu? Dan 8,9; 10,24.

Roku 63 př. Kr. se stala Palestina součástí Římské říše. Asi 12 tisíc Židů bylo zabito při dobývání chrámu. Pozdější vzpoury si vyžádaly další oběti. Za Herodesa Velikého (40–37 př. Kr.) bylo další krveprolévání. Pod krutou vládou tohoto Edomity, který se nerozpakoval vyhubit betlémské děti, aby zničil Ježíše, byla Palestina těžce zkoušená.

Kdy měl přijít, sloužit a zemřít Mesiáš podle slov anděla Gabriela? Dan 9,25–27.

Snahy původce hříchu zničit pravou víru a s ní i Mesiáše prostřednictvím Říma, byly zmařeny. Železné legie, které si podmanily všechny národy, zajistily říši politickou jednotu, a to od Británie až po řeku Eufrates. Židovské náboženství bylo legálně uznáno. Dobré silnice, svoboda a volnost pohybu připravily podmínky pro rychlý rozmach křesťanství v apoštolské době.

10. úkol — dne 5. března 1977

Smutná kapitola křesťanských dějin

Zákl. verš: Zj 17,1.2.18

Jak jsme již studovali v předešlých úkolech, spor mezi Bohem a původcem hříchu hluboko zasáhl stvořené nebeské bytosti i člověka. Původce hříchu směl žít a rozvíjet zá-

sady sobectví ve všech podobách, zatímco plán spasení sledoval cíl objasnit povahu Boží a záchranu člověka.

Čerpali jsme poučení z dějin Asýrie, Babylóna, Médsko-Persie, Řecka a Říma. Jedním z největších satanových úspěchů bylo zfalšování křesťanství.

V dnešním úkole budeme sledovat proroctví, které předpovídá, že původce hříchu bude prosazovat svoje záměry prostřednictvím samotných křesťanů, s jejichž pomocí se jeho záměry staly svůdnější a méně nápadné. Pod maskou křesťanské víry pokračoval tedy odvěký spor dál.

Bůh miluje všechny národy a církve. Ve všech těchto národech a církvích jsou jednotlivci, kteří čestně a upřímně milují Boha a slouží mu. V tomto úkole se chceme zabývat proroctvími, které odhalují působení původce hříchu, tak jako jsme to viděli v dějinách na odpadlém křesťanství.

1. Působení zla

Co předpovídal apoštol Pavel o odpadnutí od původního křesťanství? 2 Tes 2,3.4.

Satan od počátku vedl spor s Bohem na rozsáhlé scéně pohanských národů, které chtěl ovládat. V křesťanském věku pokračoval ve svém odboji proti Bohu na pozadí samotného křesťanského náboženství.

Jak nám pomáhá Daniel poznat toto pozadí? Dan 7,8.20. 21.24.25.

2. Nebiblický den odpočinku

Jak pokračoval původce hříchu ve svém odboji proti Božím zákonu prostřednictvím samotných křesťanů?

Jeho útok na Boží zákon byl namířen především proti 4. přikázání. Jak dějiny potvrzují, byl tento útok úspěšný.

Proč se původce hříchu snažil zaútočit na 4. přikázání? 2 Moj 20,8–11.

Bylo změněno právě to přikázání z Božího zákona, které

poukazuje na pravého a živého Boha. Toto 4. přikázání nám představuje Boha jako stvořitele. Uvedené přikázání bylo památkem stvoření a připomínalo, že sedmý den je posvěceným dnem odpočinku pro člověka. Přikázání mělo lidem stále připomínat živého Boha jako zdroj života. Proto má člověk Boha uctívat a sloužit mu. Nepřítel spasení se právě z těchto důvodů snaží člověka odvrátit od zachování Božího přikázání.

3. Nesprávné učení — Dan 7,25; Zj 13,6

Rouháním rozumíme jednak urážení Boha slovy neb nějakými spisy, ale také přivlastňováním si takových vlastností a výsad, které patří jedině Bohu.

Původce hříchu svými obviněními a nesprávným představováním Boha zaútočil hned zpočátku na Boží charakter. V odpadlém křesťanství pokračoval v tupení Božího charakteru.

Co říká apoštol Pavel o působení této moci? 2 Tes 2,4.

Ve sporu mezi Bohem a Luciferem se původce hříchu snaží snížit závaznost Božího zákona a lidem dává volnost hřešit. Současně jim dává falešné představy o Bohu, tak, že mají před Bohem spíše strach, než aby k němu cítili lásku. Krutost svého vlastního charakteru přisuzuje Stvořiteli.

4. Opovážlivý skutek — 2 Tes 2,4

Křesťanství si v minulosti vlivem původce hříchu přisvojilo moc odpouštět hříchy. Je to právo, které náleží jen Bohu (Luk 5,20.21), dále si přisvojilo mnoho jiných nebiblických nauk, které s učením Pána Ježíše Krista nemají nic společného.

Jak dalece se mělo toto odpadnutí projevit v dějinách? Zj 13,3.7.8.

Z Božího slova víme, že pro Kristovy zásluhy mají teď

všichni lidé přístup k Bohu. Nejsme již závislí na nějakých ceremoniálních obětech. Skrze svého osobního Spasitele mohou všichni volně přistupovat k Bohu.

5. Kristus je jediným prostředníkem

Co měli křesťané podle proroctví odstranit, pošlapat a znesvětit? Dan 8,11.12; Zj 13,6.

Jak dějiny skutečně potvrzují, odvrátili křesťané pozornost od nebeského prostředníka, Pána Ježíše, a od jeho služby v nebeské svatyni a chtěli být spaseni pro své dobré skutky. Pro spasení ze skutků byla skoro úplně odvrácena pozornost lidí od zásluh Krista jakožto nebeského prostředníka, čímž byla vlastně svatyně „pošlapána“.

Původce hříchu na začátku obvinil Boha z toho, že nemůže být současně spravedlivý i milosrdný. Plán spasení však zázračně spojuje tyto dvě vlastnosti. Původci hříchu se podařilo odvrátit milióny lidí od pravého chápání smiřující smrti Kristovy a jeho prostřednické služby v nebesích, kterou koná Kristus v zájmu člověka. Tím také bojoval proti Kristu samému.

6. Mocné působení původce hříchu

Co mluví bible v proroctví o odpadlém křesťanství? Dan 7,21.25; Zj 13,7.

Původce hříchu se už v nebi snažil podvrátit věrnost andělů vůči Bohu. Na zemi bojoval proti lidu Božímu jednak klamem, jednak násilím. Zj 13,11—17.

Spory v církvi

Zákl. verš: Mat 13,47.48

Podobenství o síti, jakož i o pšenici s koukolem ukazují na skutečnost, že velký spor mezi Bohem a původcem hříchu se neuskutečňuje jen ve světě nebo v odpadlé církvi, ale je i mezi pravými křesťany. Tuto skutečnost je nutné uznat. Církev není nějaká umělecká galerie s pěknými obrazy a sochami svatých, ale nemocnice pro hříšníky. Boží milost dokáže uzdravit všechny, ale naneštěstí ne všichni lidé chtějí být uzdravení.

V dnešním úkole budeme sledovat záměr původce hříchu zanášet koukol mezi pšenici. Sledujme jeho úspěchy, jak se mu to u některých křesťanů daří. Chceme sledovat vznik a růst koukolu a pak si všimneme, v jaké podobě se koukol v církvi projevuje. Někde může mít koukol podobu zneužitě nebo nesprávně uplatňované autority mezi členy. Jinde může být vznik a rozmach falešného učení nebo útoky na církev zevnitřku. Sestra Whiteová o tom napsala:

Jestliže lidé tvrdí, že mají určité poselství od Boha a místo aby bojovali proti zlu, bojují proti církvi, pak se před nimi mějte na pozoru. Nemají k tomu nebeské pověření, Bůh je nepověřil. Zbourali by to, co chce Bůh poselstvím k Laodicei postavit.

Důkaz o sporu mezi Bohem a původcem hříchu pozorujeme v každodenním životě křesťanského společenství. Je to buď naše vlastní „já“, které maří svědectví naší víry, nebo je to duch lásky a sebeobětavosti, který uzdravuje, získává a přitahuje lidská srdce k nebi.

1. Dobro a zlo — Mat 13,24—26

Jaké naučení dal hospodář svým služebníkům, když chtěli z pšenice vytrhávat koukol? Mat 13,27—30.

Jak vysvětlil Pán Ježíš svoje podobenství o koukolu a pšenici? Mat 13,37—43.

Některé nově obrácené věřící pohoršuje pýcha a hřích, s kterými se setkávají ve společenství lidu Božího. Nečleny zase může odradit to, že věřící ve svém životě špatně představují Krista. Obě tyto skupiny lidí zapominají, že odvěký zápas mezi dobrem a zlem se odráží v srdci každé lidské bytosti i po přijetí křesťanských zásad. „Synové toho zlostníka“ mohou být formálními křesťany, a přitom projevovat satanský postoj vůči Božímu zákonu. Tito lidé jsou nazváni pohoršením a „pachatelé nepravosti“ (v. 41), tj. svými slovy i skutky přestupují zásady Božího zákona.

Dokud bude trvat tento mravní zápas v církvi? Mat 13,31.39—41.

Kristus jasně učil, že ti, kteří zůstávají vědomě v hříchu, musí být z církve vyloučeni, ale nesvěřil nám úkol soudit charakter a pohnutky. Při snaze vyloučit z církve ty, které pokládáme za neobrácené křesťany, určitě bychom se dopustili chyby.

2. Tajemství dobroty

Co umrtvuje duchovní život posluchače se skalnatou půdou srdce? Luk 8,13.

Mnozí, kteří slyší Boží slovo, jsou jako skála pod tenkou vrstvou země. Pod jejich dobrými vlastnostmi a snahami je mnoho sobectví. Láska k sobě není ovládnutá. Úsilí sloužit sobě i Kristu dělá z člověka posluchače se skalnatou půdou srdce, který ve zkoušce neobstojí.

Duch sobectví, který ovládá některé křesťany, staví vlastní „já“ před Boha. To je vlastně přestupování Božího přikázání. Pravé obrácení znamená podříditi vůli svou vůli

Boží. Sobečtí křesťané nejsou posvěcení. Byli sice pokřtěni, ale to je asi tak, jako by byli zaživa pochovaní: vlastní já nezemřelo, a proto nepovstali k novotě života v Kristu.

Jaké rady dává Písmo těm skutečně obráceným, aby nebyli podobni koukolu? Žid 3,12–14; 2 Petr 3,17.

3. Opravdové prvenství

Co říká apoštol Jan o Diotrefovi, který zneužil své vedoucí postavení? 3 Jan 9,10.

Diotrefes byl koukolem v církvi. Nesprávně uplatňoval svou autoritu nad ostatními členy. Povyšoval se, a tím projevoval ducha satanova.

Která touha byla vždy příčinou sporu i mezi dvanácti učedníky Pána Ježíše? Mat 18,1.

Co radil Kristus i apoštol Petr těm, kteří toužili po prvenství v církvi? Mat 20,26–28; 1 Petr 5,1–3.

Kterými vlastnostmi se vyznačuje dobrý a kterými špatný pastýř? Jan 10,11–13.

Dobrý pastýř bdí nad stádcem Páně. Neprojevuje se diktátorsky, ale spíše povzbuzuje a podepírá. Duch pravého pastýře v zájmu Božího díla zapomíná na sebe.

4. Názorové neshody

Jak se někdy snaží původce hříchu oslabit a rozdělit Boží dílo na zemi? 2 Tim 2,17–19.

Jak přicházejí falešní učitelé k odchylným věroučným názorům? 2 Kor 2,17; 4,1,2; 2 Petr 3,15,16.

Na co se měli křesťané v církvi připravit? 2 Petr 2,1–3; 2 Kor 11,13–15; Mat 24,24.

Pronikání svodů mezi Boží lid připomíná satanovo působení v nebi. To je jeho způsob, jak bojuje i proti církvi „ostatků“ (Zj 12,17).

5. Láska a sobectví

Jak nesobecky se zachoval Barnabáš a jiní k potřebám těch křesťanů v Judsku, kteří pro svou víru ztratili zaměstnání? Sk 4, 36.37.

Barnabáš a jeho bratři ukázali, že jejich život je v souladu s Božím zákonem. Svrchovaná láska k Bohu je vedla k sebezapření ve prospěch potřebných bratří a sester.

Jak zcela opačně než Barnabáš se zachovali Ananiáš a Zafíra? Sk 5,1–11.

Co způsobilo na Démase, že opustil apoštola Pavla, který trpěl v římském vězení? 2 Tim 4,10.

Jaké svědectví vydává Pavel o Akvilovi a Priscile? Řím 16,3–5.

Zkušenosti, které udělali věřící s Ananiášem, Zafírou nebo Démasem nám ukazují, že křesťanství nikdy nebylo bez koukolů. Boží pravda je dokonalá, ale lidé jsou nedokonalí, plní rozporů. Kristus je náš jediný dokonalý vzor. (Mat. 16,24).

6. Jednota v lásce

Co je pravým důkazem uřednictví? Jan 13,34.35.

Jestliže lidé jsou vzájemně spojení láskou, a ne z donucení nebo ze sobeckých zájmů, pak je to působením nadlidské moci Boží. Boží milost překonává všechno sobectví.

Boží láska nám přikazuje, abychom zachovávali to největší přikázání: Milovat Boha nade vše a svého bližního jako sebe. Proto pravý křesťan dokazuje svou lásku k Bohu láskou vůči svému bližnímu (1 Jan 4,20.21).

Tento příkaz se nevztahuje pouze na náš vztah k spoluvěřícím, ale i na jinověrce, ba na všechny spoluobčany, věřící i nevěřící: Mat 5,44–48.

Svou lásku projevujeme nejen slovy, ale i poctivou prací v zájmu celku a také naším úsilím o mír, bezpečnost a blaho celé lidské společnosti.

Co je zdrojem lásky? Řím 5,5.

Jaké chování, podobné koukolu, občas poškozují církev?
1 Kor 3,3; 6,1—8.18—20.

Co je základem k zachování jednoty v Boží rodině? Ef
4,1—3.31.32.

Příčinou každé roztržky, neshody a rozdělení je odloučenost od Krista. Kristus by měl přitahovat všechny, protože čím jsme blíže jemu, tím jsme blíží i k lidem.

12. úkol — dne 19. března 1977

Obhajoba Božího lidu

Zúki. verš: Sk 17,30.31

Písmo se často zmiňuje o dni soudu. Avšak „den soudu“ neznamená nějaký „jediný den“, v kterém by se udělovaly odměny podle zásluhy. Výraz „den soudu“ zahrnuje tři časové úseky. V prvním úseku, kterému říkáme doba vyšetřování, jsou zkoumáni ti, jejichž jména jsou zapsána v knize života. V druhém období soudu, během tisíciletého kralování vykoupených s Kristem v nebi, jsou zkoumáni ti, kteří Boží spasení a jeho milost odmítli. V třetí etapě soudu budou souzeni satan, jeho andělé a nekajší hříšníci. Novou zemi obdrží lidé vykoupení.

V dnešním úkolu budeme uvažovat o prvním časovém úseku soudného dne.

1. Předobraz soudu

Kterým obřadem velekněze vyvrcholila izraelská služba ve svatyni? 3 Moj 23,27.

Obřadní služba, která se konala každý den, se týkala očišťování lidu. Obřad, který se konal pouze jednou v roce, se týkal očišťování svatyně. Obřady každodenní byly předobrazem na tu stránku plánu spasení, která se týkala záchrany hříšníka. Služba vykonávaná jednou v roce byla předobrazem na definitivní odstranění hříchu s jeho původcem i následky.

Jaký význam měl každý z obou kozlů? 3 Moj 16,8.9. 15–22.

Koho se týkal tento soudní obřad? 3 Moj 16,30.34.

2. Záznamy pro soud – Řím 14,10.12

Kde jsou zachyceny myšlenky, pohnutky a činy každého člověka? Zj 20,12; Mal 3,16.

Kam se zaznamenává jméno kajícího hříšníka po přijetí evangelia? Luk 10,12.

V předobrazné službě se odpovědnost za hřích přenášela z kajícího hříšníka do svatyně. Jak a kam se přenáší ve skutečnosti? Žid 9,28; 1 Jana 1,9.

V Novém zákoně hříchy kajícího přecházejí vírou na Krista a s ním do nebeské svatyně. Když je Kristus mým spasitelem, obětí i smířením, pak nezahynu. Vírou v něho získávám věčný život.

3. Nutnost soudu

Jaké lidi zahrnuje síť evangelia do Božího království? Co znázorňuje třídění? Mat 13,47.48.

Někdo by se mohl zeptat, proč Bůh potřebuje prozkoumat případy těch, kteří uvěřili v Krista. Nesmíme zapomenout, že vyšetřující etapa soudu se nekoná kvůli Bohu, který je

vševědoucí a zná život každého člověka. Tato část soudu probíhá kvůli věrným bytostem ve vesmíru, které nejsou vševědoucí. Zde mají příležitost vidět Boží čestnost vůči člověku.

Jedním z důvodů vyšetřujícího soudu je oddělit skutečně věřícího od nepravého. Podobenství o síti, pšenici a kokuolu nebo o desíti pannách nás poučují, že ne všichni, jejichž jména jsou dnes v knize života, zůstanou věrní a budou spasení.

Podle čeho se bude řídit tento soud? Mat 7,21–23; Jak 2,8–12.

Co učiní Ježíš jako velekněz pro věřícího po průzkumu životního záznamu? Zj 3,5.

Co udělá, když se bude jednat o nepravého učedníka? 2 Moj 32,33.

4. Osvobození u soudu

Jací lidé během staletí odpovídali na pozvání evangelia? Mat 22,10.

Co znamená průzkum svatebčanů z podobenství? Mat 22,11–14.

Co představuje královský dar svatebního roucha? Po čem toužil apoštol Pavel? Fil 3,8.9.

Když se podřizujeme Kristu, pak je naše srdce spojeno s jeho srdcem, naše vůle je spojená s jeho vůlí a naše myšlenky usměrňuje Kristus. Žijeme jeho životem. To znamená být oděn Kristovou spravedlností. Když za těchto podmínek se bude na nás Pán Bůh dívat, pak na nás nebude vidět roucho z fíkového listí, které přikrývá naši nahotu, ale roucho Kristovy spravedlnosti, kterým je poslušnost Božího zákona.

5. Doba soudu — I. — Dan 8,14

Které proroctví studoval Daniel v době krále Daria? Dan 9,1,2.

Jaký výklad dal Danielovi anděl Gabriel v proroctví, které se týkalo 2.300 dní? Dan 9,21—27.

Upozorněním, že 70 týdnů neboli 490 dní je odděleno pro Izraele, ubezpečil Gabriel Daniele o návratu zajatců a o obnově chrámu. Pak mu oznamuje příchod Mesiáše.

Který letopočet jako výchozí bod uvádí Gabriel pro počítání 2.300 prorockých dní? Dan 9,25.

Výnos Artaxerxa I., který Židům dovoľoval vrátit se domů, nabył platnost na podzim r. 457 př. Kr. 2.300 prorockých dní neboli let končí r. 1844 po Kr. Protože toto datum spadá do křesťanské éry, očišťování svatyně se týká Kristovy závěrečné služby v nebeské svatyni.

6. Doba soudu — II.

Kdo měl být pozván podle uvedeného proroctví? Dan 9,24.

Která jiná proroctví v Písmu předpovídají kněžskou službu Mesiáše? Ž 110,1,4; Iz 53,12.

Časový úsek 490 let z prorokova vidění poukazoval jednak na vykupitelské působení Krista na zemi a jednak na jeho službu v nebeské svatyni v úloze velekněze, který zastupuje člověka. Období 2300 let směřuje k závěrečné službě velekněze v nebeské svatyni, k vyšetřujícímu soudu, k očišťování a obnově. Soudit nás bude ten, kdo vzal na sebe lidskou přirozenost a na světě žil dokonalým životem.

Obhájený Boží zákon

Zákl. verš.: Žalm 145,17

V předešlém úkole jsme se zamýšleli nad prvním časovým úsekem soudního dne. Dnes budeme uvažovat o jeho druhé a třetí části, tj. o soudním průzkumu během tisíciletí a o výkonu trestu po tisíciletí.

Písmo svědčí o Boží existenci, jakož i o tom, že Bůh je vládce vesmíru a všech bytostí, které stvořil. Jeho stvoření se může vzepřít proti Boží autoritě, ale proctví mluví o soudu, který zasedne v nebi a rozhodne o sporu mezi spravedlností a hříchem, mezi Bohem a původcem hříchu.

Při soudu budou svědkové vidět ve světle Golgaty a plánu spasení, že Boží charakter je Boží láska. Ukáže se, že Boží zákon sleduje ty nejlepší zájmy všeho stvoření a že život má význam jen pod Boží vládou. Kříž svědčí o tom, že spravedlnost a milost se vzájemně nevylučují. Bůh je spravedlivý v celém svém postoji vůči věrným i nevěrným. Duch sebeobětavosti je duchem nebes, protože Bůh se snížil, aby spasil hříšníka. Vesmír pod jeho vládou bude bezpečný navždy.

1. Bůh obhájen svým lidem

Jak mohou Pána Boha obhájit ostatky Božího lidu? Zj 14,12—14.

Bůh ukončí velký spor mezi původcem hříchu a sebou dvojitým způsobem:

a) Svým rozhodnutím v nebeské svatyni. Bude tu obhájen Boží lid.

b) Posledním hnutím svého lidu na zemi, který přijmul

jeho zákon, zůstane mu věrný za každou cenu a bude zvěstovat poslední poselství světu. Lid, který Kristus obhajuje při soudu, přispěje svým svěděním k obhajobě Boží.

Které jsou základní body poslední Boží výzvy? Co je nutno zvěstovat celému světu? Zj 14,6—12.14.

2. Obhájení u soudu (1) — Dan 7,9.10

Koho případ se podle tohoto vidění zvláště zkoumá? Dan 7,11.22.26.

U soudu se prokáže, že Bůh nenese odpovědnost za existenci a trvání zla a že Boží příkazy nejsou příčinou hříchu ani příčinou k nespokojenosti.

3. Obhájení u soudu (2) —

Na konci kterého období měla být očištěna nebeská svatyně? Dan 8,13.14.

Významným rysem závěrečného soudu je obhajoba Božího charakteru přede všemi bytostmi vesmíru. Falešné obvinění, kterým původce hříchu zaútočil na Boží vládu, projeví se jako zcela neoprávněné. Boží rozhodnutí o přijetí určitých lidí do jeho království a vyloučení jiných z něj se ukáže jako zcela spravedlivé. Závěrečné skutky Boží vyvolají u lidí souhlasný projev: „Spravedlivé a pravé jsou cesty tvé“ (Zj 15,3), „Spravedlivý jsi, Pane“ (Zj 16,5), „Pravé a spravedlivé jsou soudy tvé“ (Zj 16,7).

Co bylo Danieli zjeveno o „malém rohu“ a jaké vysvětlení mu dal Gabriel? Dan 8,9—12.23—25.

Jak popisuje bible působení malého rohu? Dan 8,11.14.

4. Odsouzení útoku Lucifera

Jaký soud bude vynesen nad působením rohu v nebeské svatyni? Dan 7,26; 8,25.

V určitém smyslu byly Boží charakter, jeho zákon a vlád-

da napadeny a dány před soud vesmíru tenkrát, když Lucifer přišel se svými obviněními. Boží odpovědi na jeho vzpouru byl plán spasení, soustředěný v Kristově bezhříšném životě, smíření obětí a prostřednické službě. Vesmír pozoroval satanovo sobectví i Boží lásku. Proto v určitém smyslu bude Bůh očištěn z nařčení a Lucifer odsouzen celým vesmírem.

Plán vykoupení má hlubší a širší záměr než jen spasit člověka. Kristus nepřišel na svět jenom kvůli člověku, ale aby obhájil Boží charakter před vesmírem. Kristova smrt měla ospravedlnit postoj Boha i jeho Syna pro odboji Lucifera. Měla potvrdit trvání Božího zákona a ukázat na povahu i následky hříchu.

Satanovo obvinění poskvřnilo Boží trůn. Proto byl satan vyhnán z nebe. Na zemi se dále „rouhal Bohu i stánku jeho“ (Zj 13,6). Proroctví Daniele 7. a 8. kap. jakož i 2 Tes 3; Zj 13. a 17. kap. svědčí o tom, že původce hříchu se snažil uchvátit Boží autoritu prostřednictvím působení „malého rohu“. Soud v nebeské svatyni, který odsoudil „malý roh“ a určil jeho zničení, je vlastně rozsudkem nad Luciferem.

5. Soud nad bezbožnými

Kdo zasedne k nebeskému soudu a kdo bude souzen? Zj 20,4.6.

Kde a kdy bude probíhat tento soud? 1 Tes 4,16—18.

Mezi prvním a druhým vzkříšením po dobu tisíc let bude soud nad těmi, kteří odmítli Kristovu milost. V této době budou spravedliví vládnout jako králové a kněží Boží. Spolu s Kristem soudí Boží odpůrce, jejich činy porovnávají s Písmem a rozhodují o každém případě. Podle vykonaných skutků jim bude vyměřen trest.

Jak důkladný bude tento soud? Kdo bude ještě souzen kromě lidí? 1 Kor 6,2.3.

Soud nad padlými anděly a nekajícími hříšníky během

tisíciletého království je vlastně průzkum všech případů, zahrnutých do velkého sporu mezi Kristem a satanem. Tento časový úsek soudu bude příležitostí, aby vykoupení lidé pochopili všechny Boží skutky jako spravedlivé a aby i celý vesmír viděl spravedlnost a čestnost Božího postupu proti hříchu.

6. Výkon rozsudku — 2 Kor 5,10

Kdy a kde začne výkon rozsudku? Zj 20,11—15.

Jak se vyjádří všichni lidé o této poslední etapě soudu? Řím 14,11.

Když se otevřou knihy záznamů a Ježíš se podívá na ty, kteří jej odmítli, každý z hříšníků si uvědomí svůj hřích. Poznají, kam až je zavedla pýcha a odboj v přestupování Bcžího zákona. Soud ve všech svých etapách plně obhájí Bcha.

Která zásada zákona rozhoduje podle slov Pána Ježíše buď o osvobození nebo odsouzení? Mat 25,34—46.
